

Zápisky z Irska

autor: Markéta Kopicová

2. července 2023 (neděle)

V neděli odpoledne jsme v letadle irské společnosti Ryanair dosedli na letiště v Dublinu a dobrodružství začalo. Ubytování jsem si zajistila u jedné rodiny ve čtvrti Coolock. S paní domu jsem se setkala doslova přede dveřmi, přijela ve stejný čas z Kanárských ostrovů. Tak jsme se po zabydlení všichni sešli i s jejím manželem v kuchyni a měla jsem první příležitost otestovat, jaké to bude porozumět rychlé hovorové angličtině s irským přízvukem. Naštěstí jsem to čekala horší a šlo spíše o zvyk, tak mě to celkem uklidnilo.

3. července 2023 (pondělí)

Ráno jsem vyrazila do školy. Bylo devět stupňů a lilo, takže čekání na zastávce nebylo úplně letní. V ČR bylo tou dobou o 20 stupňů víc. (Naštěstí se další dny teplota zvedla alespoň na 13°C – 18°C a s tím už se dalo vypořádat.)

První den se účastníci všech zahajovaných kurzů (celkem pět kurzů) školy English Matters shromáždili v jedné přednáškové hale v Trinity College. Během různých aktivit jsme se tak mohli seznámit se svými spolužáky, ale i se studenty z jiných kurzů. Osobně jsem navštěvovala kurz “Talking to People (C1, C2): A Language and Culture course for Teachers” (tedy kurz pro učitele zaměřený na anglický jazyk a kulturu Irska).

Protože je celý program Erasmus+ financován Evropskou unií, v úvodu dne nás vedení školy seznámilo s evropskou dimenzí celého projektu - jaký přínos má projekt pro jednotlivé země i celou Evropu, jak obohacující je vzájemné poznávání se mezi jednotlivými národy. Za „domácí úkol“ jsme dostali co nejvíce hovořit s ostatními spolužáky i místními lidmi a uvádět tak všechny své znalosti do evropského kontextu a zároveň tak získávat další znalosti a zkušenosti.

Pak následovalo seznamování formou talentové soutěže, kdy se účastníci všech kurzů seskupili podle státní příslušnosti a zazpívali jimi zvolenou píseň ve svém jazyce – účastníci byli ze 13 zemí (Belgie, Maďarsko, Polsko, Slovensko, Chorvatsko, Ukrajina, Bulharsko, Španělsko, Itálie, Česká republika, Německo, Rakousko, Francie), zaznělo tedy 13 písní. Za Česko zazněla píseň „Život je jen

náhoda“. Na závěr výuky jsme ještě absolvovali prohlídku města a poznali tak zajímavé dominanty Dublinu.

4. července 2023 (úterý)

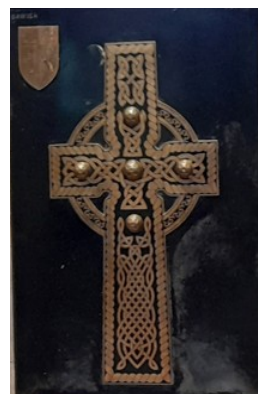
Úterý přineslo spoustu aktivit. Ve škole jsme už byli rozděleni do tříd podle jednotlivých kurzů a na výuku se nám střídali učitelé podle tematického zaměření. Tento den jsme se dozvěděli o tradičních hudebních nástrojích Irska (tradiční dvanáctistunnou harfu má stát přímo ve znaku) a slyšeli jsme tradiční irské písně. Právě přes písně jsme se dozvídali střípky z irské historie. Na to navázal odpolední blok moderní irské historie, který byl velmi přínosný pro pochopení povahy Irů.

Abychom poznali něco z irské historie i v ulicích Dublinu, navštívili jsme se spolužáky Katedrálu svatého Patrika – sv. Patrik je patron Irska, který působil v Irsku v polovině 5. stol. n. l. a stojí za pokřesťanštěním Irska. Byl to on, kdo vysvětloval princip Nejsvětější Trojice na trojlístku (anglicky „shamrock“). Z této doby také známe keltský kříž spojený s křesťanským.

Po hlubokém duchovním zážitku jsme si dali v kavárně Baileys cheesecake, protože likér Baileys, tolik v ČR oblíbený, pochází z Irska.

Večer se konalo na Trinity College divadelní představení od Hidden Skirts Theatre. Na nejstarší univerzitu v Irsku jde student rád i večer, a tak mi dvě moderní hry rozšířily obzory v oblasti historického vývoje Irska i oblasti slangového jazyka.

5. července 2023 (středa)

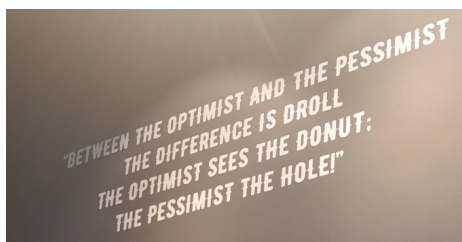
Ve středu jsme ve škole probírali mýty a legendy Irska. Mají jich opravdu mnoho a obestřou vás zvláštním závojem tajemna a ocitnete se uprostřed lesa s vílami, druidy, bohy i bohyněmi..

S přírodou jsme zůstali propojeni i v odpoledním bloku – učili jsme se o rašeliníštích. Je fascinující, jak moc proniká toto téma do irské kultury a života lidí. Vysušenou rašelinou se odjakživa v Irsku topilo, takže jí už moc nezbyvá a vládla se to rozhodla řešit zákazem jejího využití pro komerční účely. Do Národního archeologického muzea jsme se šli podívat na těla nalezená a zakonzervovaná v rašelině a usoudili jsme, že není radno v rašeliníštích umírat, pokud nechcete být vystaveni v muzeu.

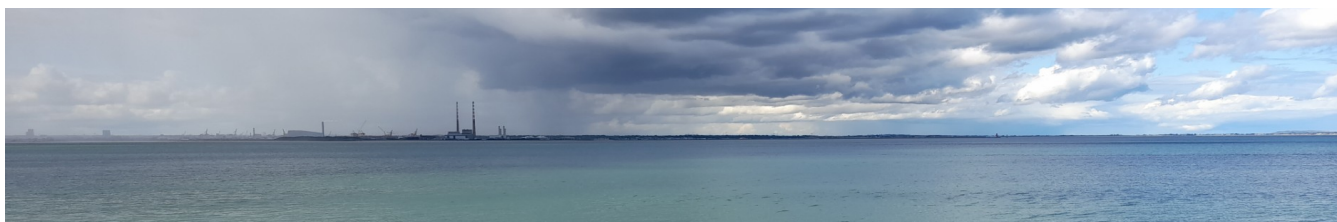

Odpoledne jsme se spolužačkami z Německa a Francie začaly pracovat na společném projektu. A kde jinde, než v místní koblíhárně, inspirovány citátem Oscara Wilda, dramatika, který se v Dublinu narodil!

V podvečer jsme se konečně dostaly se spolužačkou k moři – v Irsku se koupou lidi i v 15°C, ale my jsme si to nechaly ujít a jen jsme si užívaly výhledy na moře a svěže zelenou trávu.

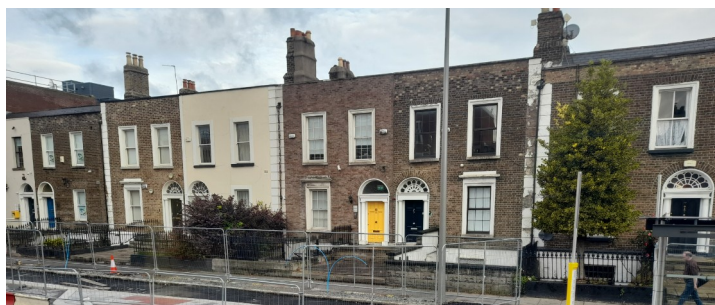
Z pláže Seapoint Beach jsme viděli známou siluetu Dublinu, na které jsou zajímavé dva vysoké komíny. Jsou to komíny elektrárny, která už je mimo provoz, ale existuje plno lidí, kteří žádají, aby zůstaly stát dál a nebyly strženy – pro některé je to prvek charakteristický pro Dublin, pro piloty dokonce navigační pomůcka. Posuďte sami, jak Dublinu sluší...

6. července 2023 (čtvrtek)

Ranní cesta autobusem mi připomněla některé typické znaky Irska:

- domy z červených cihel
- barevné vstupní dveře domů
- kostely – katolické (někdo říká, že stačí vidět jeden a viděli jste všechny)
- lidé – jsou milí, veselí a rádi vám poradí

Ve škole jsme se tentokrát věnovali vyprávění příběhů na různé způsoby a v odpolední bloku jsme zdokonalovali své digitální kompetence při virtuální prohlídce Národní galerií.

Po výuce jsme šli s panem učitelem do Bewley's Oriental Café, kde jsme mohli obdivovat vitráže významného irského umělce Harryho Clarka (1889-1931).

Další naší zastávkou, už bez pedagoga, byl pivovar Guinness Storehouse. Lárový efekt typického tmavého piva zná v Čechách asi kde kdo, ale novinkou pro vás možná bude, že Guinness vynaložil velké peníze na vývoj nealkoholického piva, které představil v roce 2020 jako Guinness 0.0. Není sice tak hutné jako alkoholické, ale na to, že se jedná o nealko, je chuťově vydařeně.

(Všimněte si, že symbol piva Guinness je harfa otočená na opačnou stranu než harfa ve státním znaku Irska.)

7. července 2023 (pátek)

V pátek jsme měli čest přivítat přednášející z Univerzity Limerick paní Carmel Hinchion a věnovali jsme se irským básníkům. Z irských básní dobře pochopíte, jak silně Irové vnímají svá rašeliniště, revoluční roky 20. století, mytologická místa Irska, ale i tak typické pro Iry – brambory.

O přestávce jsme si na známé ulici Grafton Street poslechli pouliční hudebníky a pak jsme šli v rámci výuky na výstavu. Během prohlídky ale bohužel zkolabovala spolužačka z Francie, takže jsme jí poskytovali první pomoc, což má v cizím jazyce také svá úskalí. Všechno dobře dopadlo, ale potom už na výstavu neměl nikdo náladu, tak jsme šli do tradiční irské hospůdky Kennedy's na tradiční irskou kávu. Tato hospůdka byla prvním pracovištěm Oscara Wilda, proto jeho socha přede dveřmi.

A jak je z fotky vidět, ten den vykouklo sluníčko a teploměr ukázal 20°C! Takže téměř po týdnu první den v tričku.

Mimochodem, semaforey pro chodce (na fotce) – ty mají v Dublinu úplně jiný zvuk než v Čechách a mají na rozdíl od našich i oranžovou barvu (zvuk najdete na YouTube: Dublin Pedestrian Traffic Blind Sound Alerts).

8. - 9. července 2023 (víkend)

O víkendu škola nebyla. A tak jsem měla sobotu jako jediný den pobytu, který jsem strávila sama, bez spolužáků. Vyrazila jsem na poloostrov Howth – a potkala jsem tam své české kolegyně, taková náhoda! :-)

Tentokrát jsem okusila moře alespoň po kolena, dala jsem si tříhodinovou túru přes rašeliniště na poloostrově a z útesu jsem pozorovala tuleně v moři.

V neděli jsme se vypravily se spolužačkou z Německa do pobřežního městečka Bray a počasí bylo opět absurdní – slunce i déšť střídající se každých pět minut. (Pláštěnka se vám v Irsku opravdu vyplatí.)

10. července 2023 (pondělí)

V pondělí jsme si vyzkoušeli několik zábavných divadelních technik, které lze využít ve vyučování, takže bylo veselo. Odpolední blok byl opět v terénu – ve čtvrti Phibsborough v místním kostele. Po škole jsme pak znovu navštívili Národní muzeum, tentokrát křídlo věnované Vikingům – jejich příchod do Irska v 9. stol. n. l. hodně ovlivnil místní kulturu a jejich kulturní bohatství se prolnovalo s keltským tak, že v 11. a 12. století už tyto dva proudy nešly v podstatě oddělit. Vikingové přinesli do Irska např. váhy, které v té době byly nejpřesnější v Irsku.

11. července 2023 (úterý)

V úterý jsme se ve škole dozvěděli něco o středoškolském systému v Irsku, o tom, jak a kdy došlo k oddělení Irské republiky a Severního Irska, v rámci tématu Irský sport jsme si před školou vyzkoušeli herní činnosti galského fotbalu (pro mě to byl takový fotbal s volejbalem dohromady) a odpoledne jsme navštívili známé vězení Kilmainham Gaol (odsud kdysi odvezli cca 4000 vězňů do Austrálie).

12. července 2023 (středa)

Tento den byl celý věnován svatému Kevinovi, významnému irskému světcovi. Nejprve jsme se ve škole dozvěděli o jeho skutcích a potom jsme jeli hodinu autobusem do vesnice Glendalough, která se nachází v hrabství Wicklow. V 6. stol.

n. l. se zde usadil sv. Kevin, založil zde klášter a místo se stalo cílem poutníků z celé země. Chodilo jich tam nakonec tolik, že se sv. Kevin přestěhoval do blízké jeskyně nad jezerem, kam nebyl po zemi přístup. Dodnes toto místo vyzařuje silnou energii.

13. července 2023 (čtvrtek)

Ve čtvrtek jsme měli poslední přednášku, tentokrát na téma Irská hudba a film. Náš učitel uměl hrát na tradiční irský nástroj „bodhrán“, a také uměl zpívat, takže jeho výklad byl prakticky jedno živé vystoupení.

Z kinematografie bych vyzdvihla dílo současného dramatika a režiséra Martina McDonagh, který naturel Irska ve svých dílech dokázal syrově zachytit, nebo film Michael Collins (z r. 1996), který je údajně poměrně věrný historickým událostem.

14. července 2023 (pátek)

V pátek se opět sešli účastníci všech kurzů v jedné přednáškové síni a byly nám představeny strategie, kterými rozšiřovat znalosti o Irsku, zopakovali jsme si klíčové hodnoty Evropské unie a potom už jsme prezentovali naše projektové práce. Na závěr jsme dostali certifikát o absolvování kurzu a se školou jsme se rozloučili.

15. července 2023 (sobota)

V sobotu přišel velký víchr a přinesl prudké deště, takže jsme bohužel nemohli uskutečnit celodenní výlet k západnímu pobřeží. Místo toho jsme si prošli čtvrť Docklands s památníkem hladomorou, Národní galerii, obchůdky se suvenýry, a k večeru se počasí trochu umoudřilo alespoň na krátký výlet do vesničky Malahide.

16. července 2023 (neděle)

Neděle, čas na návrat! Opět se společností Ryanair a ve společnosti českých kolegů :-). A zvládly jsme i rychlé setkání na letišti s kolegy z Povrů, kteří do Irska právě přiletěli a vystřídali nás.

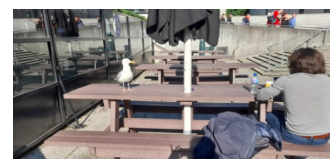
Poznámky na závěr:

Protože jsem strávila hodně času v autobusech, kde jsem měla čas přemýšlet o životě v Irsku, shromáždila jsem několik postřehů:

Irština. Všechna oznámení (na cedulích i z mikrofonu, např. v autobuse) jsou v irštině i angličtině, protože jsou to oba úřední jazyky. Irština zní úplně jinak než angličtina a krásně se poslouchá. Bohužel už jen velmi malé procento obyvatel jí hovoří, protože kdysi církve hlásala, že učit děti dvěma jazykům je hřích, a tehdy většina lidí usoudila, že s angličtinou mají jejich děti větší šanci se uchytit v životě.

Rackové. Všude v Dublinu slyšíte a vidíte racky a neustále vám to tak připomíná, že jste u moře, i když ho zrovna nevidíte. Rackové jsou odrzlí a svačinu je lepší si pevně držet.

Počasí. Naprosto unikátní je, jak rychle se v Irsku mění počasí, prakticky každou minutu. Teplota zůstávala podobná, kolem 15°C - 20°C, ale jednu minutu přšlo a druhou svítilo sluníčko. A takhle pořád dokola. V našich končinách by z to bylo téma konverzace na deset minut, ale lidé v Irsku spíše vypadají, že počasí úplně ignorují a nijak své počínání podle počasí neupravují. Prostě, když je léto, tak je léto... Jen pro zajímavost, teplotní rekord padl loňské léto, kdy všude zaznívaly výstrahy před úpaly, jak to známe my – a nejvyšší teplota dosáhla 27°C :-).

Voda. Voda v domácnostech je v Irsku zadarmo, historicky patří všem (proto také Irové nechtějí přijmout nový přístup k rašeliništím, říkají, že půda je také všech). S vodou zacházejí Irové šetrně, všude jsou různá pítka a můžete si doplnit svoji lahev zdarma.

Poděkování na závěr:

Velice děkuji Mgr. Jakubu Hackovi za to, že se ujal pozice koordinátora programu Erasmus+ pro naši školu a tuto zkušenost nám umožnil. Děkuji Evropské unii za program Erasmus+, díky kterému jsem mohla opět usednout do lavic jako studentka, a děkuji všem přednášejícím ve škole English Matters v Dublinu za to, že si pro nás připravili tak obohacující program.